

Patida però necessària

Respiren. L'Olot guanya el primer partit com a local i obté tres punts clau per sortir del pou i mirar d'enllaçar amb la zona més noble de la classificació

Uri Santos a punt de fer gol en una acció del partit d'ahir al municipal Foto: J. SABATER.

Per fi. L'Olot va aconseguir la primera victòria de la temporada al municipal després de derrotar per la mínima l'Elx B (1-0). El conjunt dirigit per Arnau Sala va haver de suar de valent per superar un equip filial ben posicionat, que va ofegar els olotins i va obligar-los a treure l'orgull per, amb un home menys, avançar-se i assegurar una victòria vital.

Els dos equips van mostrar-se molt de respecte en els primers compassos del partit. L'Elx B, però, va voler portar el pes de l'enfrontament amb molt toc i possessió de la pilota, una fórmula

aplicada per Vicente Mir per augmentar l'ansietat i els nervis dels garrotxins, que sabien que no podien fallar. Després de despertar-se i espolsar-se els nervis del damunt, l'Olot va disposar d'una gran ocasió de gol quan Coro va servir un córner, la pilota va caure a les botes d'Uri al segon pal i, sol com un mussol, va xutar al ninot. El rebot es va passejar per sobre la mateixa línia de gol i, fins i tot, part de l'afició va reclamar gol. La desesperació entre els espectadors i el cos tècnic de l'equip olotí es va fer evident després de l'oportunitat d'Uri, i és que perdonar tantes vegades el rival sol sortir car, i el tòpic es compleix molts cops.

La primera mitja hora de joc es va desenvolupar sense sobresalts per a la defensa olotina, formada per Rojas i Abel Solé en l'eix defensiu, amb Argi i Canelada en els laterals dret i esquerre, respectivament. El control aparent permetia als d'Arnau Sala centrar més esforços en atac, la línia que més problemes per funcionar ha tingut en l'inici de campanya. Amb més agilitat i rapidesa en la presa de decisions, l'Olot va disposar de més arribades. En el 32', Coro va fer una bona jugada personal i la pilota va acabar als peus d'Argi, que va xutar i quasi provoca el gol en pròpia de Fran, quan provava d'evitar-lo. Només cinc minuts després, una gran jugada d'Uri, que va fer una paret amb Coro, va acabar amb la centrada de la mort de l'atacant garrotxí, però el porter Pol, molt atent, va posar una mà salvadora. L'Olot funcionava a batzegades i li costava trobar el rumb adequat cap a la victòria però, tot i la pressió i els nervis, les sensacions que va donar en la primera meitat feien ser optimistes a tots els presents al municipal de cara al segon temps.

Simón veu la llum Ja en els primers minuts de la segona meitat, Arnau Sala va haver d'innovar a conseqüència de la lesió de Rojas, que va provocar la cinquena targeta del curs. Mestre va retrocedir a l'eix central amb Abel (tots dos, migcampistes per naturalesa), Sielva va tornar al doble pivot al costat de Simón i David López va ocupar la banda esquerra. D'entrada, l'experiment no va funcionar; l'Olot s'entrebancava en cada jugada i no trobava la connexió entre el seu mig del camp i els homes més avançats, en moltes ocasions descol·locats i allunyats de l'àrea. La línia defensiva continuava perdent efectius, amb l'expulsió d'Abel Solé per doble amonestació (62'), i el cap d'Arnau Sala va treure fum amb les desgràcies i els contratemps que havia d'afrontar tàcticament. La decisió de canviar Carlos Martínez per donar entrada a Márquez (64') va enrarir més l'ambient i els primers xiulets es van deixar sentir. El conjunt filial va olorar la sang i un minut després Nico va estar a punt de batre Wilfred en una rematada amb el cap.

Conscients que seria complicat obtenir la victòria, els olotins sabien que només a pilota aturada o a través d'una individualitat decantarien la balança a favor seu, i així va ser. Un córner servit per Coro (72') va acabar a la

frontal, Márquez va posar la pilota dins l'àrea amb el cap i, després que Uri intentés un control, Hèctor Simón va xutar amb el cor per perforar la porteria i establir l'1-0 que va provocar l'explosió d'alegria al municipal. El gol permetia tenir mitja feina feta; l'altra meitat era aguantar amb un jugador menys l'avantatge en el marcador. Tot i els patiments i nervis –cada córner era una rematada de perill del conjunt il·licità–, els d'Arnau Sala, amb una dosi d'heroïcitat, van poder sumar la primera victòria del curs davant la seva afició, una alenada d'aire fresc per afrontar el partit al camp del Nàstic amb més serenor.

Elx b0

olot1

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 13-10-2014 Pàgina 18

Font del document:

http://www.lesportiudefatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/785227-patida-pero-necessaria.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss